

методичного характеру потребують доопрацювання на різних рівнях. Варто зазначити, що приведення української законодавчо-нормативної бази у відповідність із міжнародною – процес необхідний, складний, довготривалий та заплутаний. Проте, він однозначно потрібен, оскільки це шлях до прозорості українського обліку, його зрозумілості та відповідності загальноприйнятим світовим принципам.

Література.

1. Бірюк О.Г. Формування облікової політики щодо виробничих запасів / О.Г. Бірюк // Збірник наукових праць Вінницького державного аграрного університету. - 2008. - № 2. - С. 25-29.
2. Бутинець Ф. Ф. Бухгалтерський фінансовий облік: Підручник для студентів спеціальності «Облік і аудит» вищих навчальних закладів. – 7-ме вид., доп. і перероб. / Ф. Бутинець. – Житомир : ПП «Рута», 2006. – 832 с.
3. Савицька, Г. В. Аналіз господарської діяльності підприємства [Текст] / Г. В. Савицька. – М. : ІНФРА-М, 2002. – 208 с.
4. Приймачок О.М. Облік виробничих запасів і аналіз ефективності їх використання : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.06.04 «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит» / О.М. Приймачок. - Київ, 2005. – 24 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : referats/7569/161447.

ЕЛЕКТРОННІ ГРОШІ – ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВИЙ СТАТУС В УКРАЇНІ

Щукін А.Г., студент

Науковий керівник: Хорошилова І.О., к.е.н.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

В сучасному світі двадцять першого сторіччя технології проникли і стали невід’ємною частиною всіх сфер діяльності людини. Не обійшов технічний прогрес і такий важливий для людини аспект життя як грошові кошти та їх обіг.

Першою електронною грошовою одиницею в 2009 році став Bitcoin, концепт якої був оголошений ще в 2008 році Сатосі Накамото (псевдонім людини або групи людей, що створили оригінальне програмне забезпечення Bitcoin) [1].

Тож, давайте визначимо, що таке електронні гроші.

Електронні гроші - одиниці вартості, які зберігаються на електронному пристрої, приймаються як засіб платежу іншими особами, ніж особа, яка їх випускає, і є грошовим зобов'язанням цієї особи, що виконується в готівковій або безготівковій формі [2].

На даний момент в Україні розроблена низка нормативно-правових актів щодо електронних грошей. Основними документами, що регулюють створення і рух електронних грошових коштів в Україні є положення «Про електронні гроші в Україні» (далі Положення) затвердженого Постановою Правління Національного банку України від 04.11.2010 року № 481 та ряд доповнень в даний нормативно правовий акт, що вносяться згідно діючого законодавства та стаття 15 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» (далі - Стаття).

В Положенні використовуються такі основні терміни:

використання електронних грошей - сукупність відносин між емітентом, оператором, агентами, торговцями та користувачами щодо здійснення випуску, розповсюдження, розрахунків, обміну, погашення електронних грошей та поповнення електронними грошима електронних пристроїв;

випуск електронних грошей – емітація електронної валюти агентам або користувачам в обмін на готівку чи безготівкові кошти;

електронний пристрій – будь-який електронний носій (чип на пластиковій картці, комп'ютерна пам'ять и т.д.) на якому можуть зберігатися електронні гроші;

емітент – банк-резидент, що випускає електронні гроші та зобов'язується їх погашати;

користувач – фізична або юридична особа, що має електронні гроші та право їх використовувати для придбання товарів або проведення переказів даними коштами;

обмінні операції з електронними грошима – обмін електронних валют, що були емітовані одним емітентом на електронні валюти, що були емітовані іншим емітентом;

погашення електронних грошей – зняття з обігу електронних валют з виданням їх пред'явнику готівки чи безготівкових коштів в еквіваленті, що відповідає вартості погашеної електронної валюти;

розповсюдження електронних грошей – надання електронних грошових одиниць іншим особам без зобов'язання в їх погашенні;

торговець – юридична особа що на підставі чинного законодавства та за договором укладеним з банками-емітентами або

агентами має право приймати електронні гроші в якості розрахунку за товари або послуги [3].

Нами згруповано та визначено основні види операцій з електронними грошима на території України та системи їх обліку, контролю та оподаткування [4].

Але, оскільки, електронні гроші є достатньо новим видом грошової одиниці в Україні на даний момент правове регулювання обліку, контролю та оподаткування потребує значного доопрацювання та деталізації. Питання безпеки в Інтернеті та захисту від шахрайства систем електронних грошей є актуальним, оскільки системи електронних грошей масово використовують шахраї для проведення платежів за послуги "хакерів" та заборонені в країні азартні ігри тощо. Вирішення питань безпеки можна здійснювати технічними, функціональними та правовими методами, до яких належать використання захищених технічних та програмних пристроїв, кодування інформації, ідентифікації користувачів, встановлення певних обмежень під час використання електронних грошей, періодичне оновлення програмного забезпечення тощо.

Все-таки спрогнозувати розвиток електронних грошей в нашій державі досить складно, оскільки їх емісія на карткових носіях, за сучасних умов відсутності в законодавстві належних правових положень, регулюється лише тими нормами, що стосуються емісії платіжних карток, та здійснюється в Україні лише банками, а системи розрахунків електронними грошми програмного типу та небанківські емітенти таких грошей функціонують в умовах правової невизначеності. Вони на власний ризик впроваджують сучасні схеми електронних розрахунків, на свій розсуд здійснюють захист користувачів та управляють всіма фінансовими і нефінансовими ризиками. З огляду на вище сказане вважаємо необхідним на законодавчому рівні надання доступу до ринку емітентів різних форм власності, можливості проведення розрахунків електронними грошима між фізичними, юридичними особами та державними органами, а також дозволу випуску електронних грошей, номінованих у іноземній валюті. Вказані зміни прискорять розвиток електронної комерції та приведення законодавства України у відповідність до директив Європейського Союзу, дозволять легалізувати діяльність зарубіжних систем електронних грошей, які діють поза межами правового поля України, забезпечать рівні умови конкуренції та скасування надмірних бар'єрів щодо діяльності на ринку електронних грошей.

Література.

1. Електронні гроші [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу : https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%95%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D1%80%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D1%96_%D0%B3%D1%80%D0%BE%D1%88%D1%96
2. Електронні гроші [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу : https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=125412
3. Положення «Про електронні гроші в Україні» [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1336-10>
4. Закон України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2346-14/page2>

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ В УКРАЇНІ

Насипайко Д.С., к.е.н.

Центральноукраїнський національний технічний університет

Реалії останніх років чітко показують залежність фінансового капіталу від промислового, також є прогалини в управлінні державними фінансами та фінансами страховиків.

Складність та різноманітність зовнішніх та внутрішніх фінансових відносин страховиків, посилення конкуренції визначають необхідність високоефективного управління фінансами на мікрорівні з використанням світового досвіду і врахуванням вітчизняних особливостей [1, с. 7].

Ефективне управління фінансами страховиків значною мірою визначається особливостями страхування як виду підприємницької діяльності і особливим статусом страховиків як суб'єктів підприємницької діяльності. Статус страховиків в Україні визначений законодавством. Відповідно до Закону України «Про страхування»: страховик - це фінансова установа, створена у формі акціонерного, повного, командитного товариства або товариства з додатковою відповідальністю, створене відповідно до Закону України «Про господарські товариства» з метою здійснення страхової діяльності та має ліцензію на здійснення цієї діяльності [2].